

BİTMEYEN TENEFFÜS

Ayşenur
Kurtuluş Peltek

Çizer:
Ayça Tuba Kaya

Teneffüs Başlasın

"On, dokuz, sekiz,
yedi, altı, beş, dört,
üç, iki..."

“Dim dim lara lara dim dim,
dim dim lara lara dim dim.”

Sevgili çocuklar, haydi teneffüse!”

“Tüh! Tam bir saniye geç başladım yine saymaya. Olsun! Eve gidince babam saatimi yeniden ayarlar. Durun beni bekleyin! Bu defa kaleci benim. Heeey topum nerede?”

Mert bu yıl ilkokul birinci sınıfa başladı. Ama ne başlangıç. **Annesi Nur Hanım da diğer anneler gibi biraz endişeliydi.** Acaba Mert okula alışabilecek mi? Sınıf arkadaşlarını ve öğretmenini sevecek mi? Mert tüm gün ayrı kalınca onu özleyecek mi? **Nerdeeee!**

Ne mi oynuyorlar? Her gün, her te-
neffüs başka bir oyun. Kovalamaca, ebe-
lemece, ip atlama, saklambaç. Ama bunlar
işin kolay kısmı. Asıl eğlence, kendi uydur-
dukları oyunlarda! **Piti yakalamaca, cana-
var kovalamaca, mırnavı saklamaca, sonra
bulmaca, pofidik sarılmaca, yumyumlardan
kaçmaca...** Güneşli havalarda topu kapıp
futbol oynamaca.

Mert derslerini sevdi, arkadaşlarını ve öğretmenini de. Ödevlerini güzelce yapıyor. Okulun ilk günleri eve gelişini görmeliydiniz. **Bir gün dirseğinde kocaman yara bantlarıyla geldi.** Düşmüş. Ama anlattığına bakılırsa, düşerken bile eğlenmiş!

Ertesi gün çenesinin üstünde üç çizik. Sonraki gün pantolonunun dizinde bir delik. **Hepsi teneffüste olmuş.** Yalnız onun başına gelmiyormuş ki! Hep de oynarken oluyor-muş. Ve oyun oynamak bambaşka bir şeydi! **Öğretmenleri uyarmış, onlar da söz vermiş-ler daha dikkatli olacaklarına.** Oyun oynamak haklarıymış. Onu ellerinden kimse alamazmış!

